

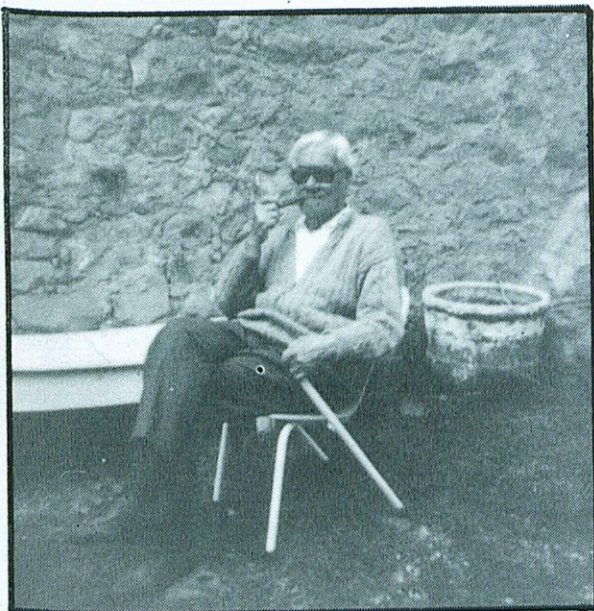
L'ESCALENC

BUTLLETI CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 59

ABRIL 1985

"FALLO" del PRIMER CONCURS de FOTOGRAFIA convocat per L'ESCALENC sobre la nevada d'enguany.

Nom dels guanyadors i fotografies premiades en pags 16 - 17 (foto Cortal).

Conversa amb: RAFAEL RAMIS
artista pintor escalenc.

Sumari

VIDA ESCALENCA: "L'AVI PAPAT", tot un símbol. - BUSTIA. - FULL OBERT. - ESPORT I LLEURE. - NOTICIARI ESCALENC. - UN XIC DE TOT. - FULL INFANTIL. - ANNA. - FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA COL·LECCIONABLE, etc. etc.

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F. X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R. M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.F.R. C/ Garbí, L'ESCALA — D.L. GI-287-82 — **IMPRIMEIX:** Successor Tipografia Carreras. — Girona.

BALLESTA
C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI
Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA
Plaça de les Escotés

ROMAGUERA
C/ del Pont, 24

TROBADORS
Passeig del mar, 2

C.E.R. l'Escala
C/ Garbí.

EDITORIAL *****

Acabem de passar la Setmana Santa i d'aquí a quatre dies serem a l'estiu. Si parlàvem de gastronomia podríem dir que aquests dies han estat l'entremès i que el plat fort vindrà d'aquí a un parell o tres de mesos.

De tota manera, sembla ser que "l'entremès" ha estat força bo: ha fet bon temps, hi ha hagut molta gent... (sí, però —di-reu alguns i nosaltres ja ho sabem de sempre— no portaven gaires calés). Bé deixem-ho estar, ja ha passat. El que nosaltres ens preguntem és per què ha vingut tanta gent? Es que l'Escala té coses que els altres pobles no tenen? És que el poble, d'uns temps cap aquí, s'ha fet famós (qui sap si tristament famós) de tant de sortir als diaris i a la tele? És que els nostres serveis turístics són diferents d'altres indrets? O és senzillament que ha fet bon temps, que la gent ha sortit i que aquí s'ha emplenat?

Possiblement que tot hi ha influït i que també hi ha altres raons que no hem esmentat. El que sí és cert és que aquí tenim moltes coses que atrauen la gent i que moltes vegades no es potencien prou (per descomptat que no ens referim a algunes de les que ens fan sortir als diaris). També és veritat que les instal·lacions de cara al turisme no depenen dels viatges organitzats ni de reserves a llarg termini, això fa que amb pocs dies d'anticipació la gent pugui decidir de venir aquí i presentar-s'hi. I, finalment, haurem de parlar del temps que ha estat relativament o realment bo, que ha convidat la gent a sortir de casa i que aquí n'hem dit bé.

De tota manera haríem d'aprofitar aquesta experiència per reflexionar sobre un fet que s'ha repetit moltes vegades i que sembla que no es té gaire en compte. Els escalencs, en aquest cas, som força semblats als pagesos. Tenim un tros per treballar, tenim les eines per fer-ho i tenim, també, les ganes —i la necessitat— de fer-ho, però depenem de fenòmens externs com pot ser el temps, o diverses plagues que es poden presentar inesperadament i ens poden tirar la collita enlaire, també com al pagès. I nosaltres ens preguntem: no hi hauria una manera d'assegurar l'anyada? No hi hauria cap sistema que no ens fes està pendants sempre del temps que ha de fer? Hem d'estar, durant tot el llarg hivern, amb l'ai al cor esperant que la temporada sigui bona per continuar patint l'hivern següent? No us sembla que és preferible aprofitar una bona experiència com la d'ara per pensar-hi, que no pas que se'ns presenti una altra que ens hi faci pensar per força, amb el risc de no ser-hi a temps?

BUSTIA

Els articles publicats a L'ESCALENC expressen solament l'opinió de llurs autors

AJUNTAMENT DE L'ESCALA

Arran d'unes preguntes que es feien a l'Ajuntament en el darrer número de L'Escalenc, podem dir, pel que fa a l'Avinguda de Girona (que possiblement quan surti la revista ja haurà començat) que l'empresa constructora, a qui ha estat adjudicada l'obra, té un termini de sis mesos per acabar-la ara bé, no és competència de l'Ajuntament, en aquests casos, marcar l'inici de les obres. Per altra banda, donat que les instal·lacions elèctriques, telefòniques, telegràfiques i per descomptat l'aigua i clavegeram, han de ser soterrànies, s'ha hagut de coordinar amb les diferents empreses per tal de no fer la feina dues vegades. Aquesta podria ser una de les raons del retard en el començament de les obres esmentades.

Quan a la Ronda de Pedró, vista la necessitat de places d'aparcament que té el poble i considerant que per un aparcament soterrani a la plaça de les Escoles requeria un pressupost molt i molt elevat, es va optar per rebaixar una part de la muntanya del Padró, on s'aconseguiria un bon nombre d'aparcaments i es podria adecentar aquest accés a la població, amb un pressupost molt més raonable, concretament de cinc milions i mig pressupostats.

Parlant del polèmic mercat, que també s'hi feia referència, hem de dir que no es tracta d'afluixar o no afluixar, sinó que unànimament (i això vol dir per la totalitat dels consellers) es va prendre una decisió i que creiem que s'ha de complir, com a mínim que s'intenti de provar la viabilitat del nou emplaçament; si el resultat no fos positiu, sempre se'n podria tornar a parlar, ja que d'entrevistes i converses, creiem nosaltres, que no

n'hem estalviada pas cap.

I finalment, fent referència a la informació, a part dels butlletins d'informació municipal que aniran sortint periòdicament, esperem que el contacte serà més directe i sovintejat a través de la ràdio i de la premsa escrita.

Ben cordialment.

Conselleria de Govern Local.

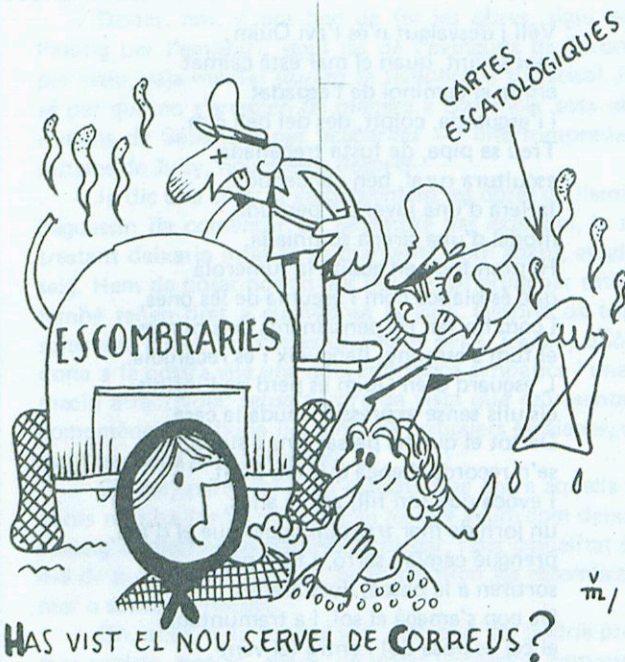
Srs. Redactors de l'Escalenc:

Per segona vegada m'adreço a Vdes. per a si poden publicar l'explicació d'un fet que em va succeir com a conseqüència d'una carta que els hi vaig enviar, en la que em queixava de la porqueria dels gossos que hi havia en el carrer dels Horts (posteriorment he vist que no és pas solament problema del meu carrer).

Doncs bé, en la meua petita nota, parlava que hi havia algú que es feia l'orni i que continuava embrutint el carrer amb els seus gossos no fent cas dels avisos que se l'hi havien donat, de manera més o menys directa, per part del veïnat. Es veu que aquesta vegada se li ha tocat massa el botet. Ja ha donat la seva escatològica resposta: dins la bústia de casa meua vaig trobar-hi una carta (anònima, és clar), i dintre del sobre un retall de paper higiènic brut.

Apart de que ja ho he comunicat a qui corresponia, només volia exposar el fet perquè tothom sàpiga que, desgraciadament, hi ha "persones" que poden resultar verdaderament antisocials i, pel que es veu, molt més brutes que els seus propis gossos (amb perdó d'aquests innocents animals).

La veïna del carrer dels Horts.

JULLY OBERT

LA DARRERA CONVERSACIÓ AMB L'AVI PAPAT

Vàrem parlar sobre una cursa que va marcar una època. Dos sistemes de tracció hi varen competir: un era el tradicional amb tracció animal i l'altre amb tracció mecànica que a l'any 18 encara era a les beceroles. La meta va quedar fixada a l'oberta (can Guinya) i el recorregut va ésser l'Escala - Viladamat - l'Escala. Els protagonistes n'eren en Xiquet "vint-i-nou" i el xòfer d'en Villanueva que és deia Serrano.

Qui ens ho explicà es el nostre estimat (i que no fa molt ens ha deixat) avi Papat. Amb una fonètica clara com un dia després de la tramuntana, una musicalitat d'expressió que el caracteritzava i una parsimònia, que es la parsimònia que donen els anys, sense entrebancs i amb forta memòria, cuidant els petits detalls d'aquell diumenge de l'any 18, fa que un s'assabenti d'aquest fet.

"Vàrem sortir desafiat-comença l'avi Papat —en Xiquet "vint-i-nou" i en Serrano que era el xòfer d'en Villanueva. Nosaltres erem solters i de cotxes no n'havien pas vist. Aleshores començava a haver-hi un motor o altre: hi havia el del Gambo i el d'en Llardent, i després hi havia aquest cotxe. Després va haver-hi el d'en Blondel que feia el trajecte a Figueres, (em penso que va ser després això). En Xiquet "vint-i-nou" va desafiar al xòfer d'en Villanueva que era en

Serrano, un xicot moreno molt cremat, a fer la volta de Viladamat. Sortíen tots dos junts i al primer viatge cap allà, en Serrano no va atrapar a la tartana, però al girar a Viladamat, va girar el cotxe mot prop del cavall i el cavall va agafar por, li era nou això i va passar el cotxe davant i no el va atrapar més; però quan va arribar a l'oberta o sigui quan va arribar a can "Guinya" en Xiquet "vint-i-nou" el va adalantar només aquest troç, i va ser mot aplaudit, però segons ell deia (en Serrano) tot venint va empaitar un pilò de grava i només anava amb una roda i encara no va caure; ho explicava així".

L'avi Papat moltes vegades ens obsequiava amb la seva conversació s'en recordava de tot. Coneixia de pam a pam tot el litoral. Era un científic del mar, quasi vuitanta anys d'escola, la millor escola que és estar en el mar. La seva memòria era molt bona, ens recitava tots els pobles del litoral des de Port-bou fins a Barcelona; coneixia totes les coves i caps; també s'en recordava de tots els vaixells que varen anar a fer la guerra a Cuba (1898) i els mariners de l'Escala que hi varen anar. L'avi Papat es un llibre que hem perdut, però ens queda la memòria d'un exemplar ciutadà de l'Escala. Descansi en pau. Et trobem a faltar, avi Papat.

J.R.

L'AVI QUIM

Vell i desvalgut n'és l'avi Quim;
 mes sovint, quan el mar està calmat
 enfila el caminó de l'espada
 i l'esguarda, colpit, des del bell cim.
 Treu sa pipa, de fusta treballada,
 escultura rural, ben concebuda,
 fal·lera d'una juventut perduda,
 model d'una sirena somniada.
 Hi pren foc i en guaita la fumerola
 que és blanca com l'escuma de les ones,
 i com ho fan els pensaments dels homes
 el fum s'esmuny, llangueix i es recargola.
 L'esguard d'en Quim es perd en l'infinit;
 els ulls sense expressió; muda la cara.
 De tot el que ha passat fins a suara
 se'n recorda d'ençà que era petit.
 I evoca que son fill, ara fa anys,
 un jorn de mar tranquil, igual que el d'ara,
 prengué canya i sarró, i fill i pare
 sortiren a la pesca, llurs afanys.
 De cop s'amagà el sol, i a tramuntana,
 el cel es posà dol i entrà tal vent
 que l'aigua, més que un mar semblà un torrent
 eixordador, baixant per la muntanya.
 En Quim, ja preveient la mala cara,
 "agafa't al timó!", cridà a son fill,
 el qual donant-se compte del perill
 cuità a estampar un petó al front de son pare.

En Quim bogava fort, tant com podia;
 en Pere amb el timó també lluitava,
 quan una ona geganta s'abraonava
 i la coberta del llagut cobria.
 Enmig la gran remor de les onades
 en Quim sentí un gran crit que deia "pare!";
 s'esglaià i posant-s'hi ben de cara,
 el veié sobre el mar dues vegades.
 Es llençà de la barca decidit
 brassejant amb força desesperada,
 adonat-se de son esforç fallit.
 Pobre Quim! Ara és vell; res l'aconsola
 i en sa cara que és trista i arrugada
 per les penes de sa vida escarpada,
 una alentida llàgrima rodola
 fins al mar que és sepulcre de son Pere;
 un intens sanglot li somou el pit
 carregat d'impotència i de despit;
 i alça el cap, mirant lluny, fet una fera.
 Mes després, se conhorta i s'assossega,
 i mirant un cop més a l'horitzó,
 sent encara en son rostre aquell petó
 que li féu aquell dia el pobre Pere.
 I eixugant-se els ulls, ara ja amb calma,
 l'avi Quim es disposa a retornar;
 tot baixant sent el desig de resar
 i sols diu: "gardeu-me'l, Verge del Carme!".

Belcaire, 1969 Ramon Llorens i Clos.

Englantina en els Jocs Florals Infantils i Jovenils provincials celebrats a Blanes l'any 1969.

Es de remarcar que l'autor tenia aleshores 16 anys.

CATALUNYA HONRA EL SEU PATRO

En el mes d'Abril s'escau una diada molt assenyalada a Catalunya: "La Diada de Sant Jordi".

Sant Jordi, al qui s'atribueixen vàries llegendes, morí el dia 23 d'Abril de l'any 303. El seu esperit guerrer es manifestà en defensor del Cristianisme i per això se'l considera protector dels exèrcits cristians i moltes ordres militars porten el seu nom. L'Orient l'ha exalçat com el "Gran Màrtir".

Els catalans veiem a Sant Jordi no sols un guerrer, sinó un alliberador i un enamorat i un defensor de Catalunya. A l'any 1.667, a causa del seu patronatge, "La Diada de Sant Jordi" era declarada festiva.

El 23 d'Abril coincideix també amb l'aniversari de la mort del gran novel·lista castellà, Miquel de Cervantes Saavedra, qui a l'edat de 69 anys defallia a Madrid, l'any 1616. En memòria d'aquest gran escriptor es celebra en aquest dia "La Diada del Llibre".

"La Diada de Sant Jordi" ha assolit un millor caire festiu en coincidir, des del 1.923, amb "La Diada del Llibre" i amb l'exaltació de la rosa.

Sant Jordi ha passat també a ser, a Catalunya, el Patró dels enamorats, desbancant, amb aquesta prerrogativa, el mític Sant Valentí (14 de Febrer).

El 23 d'Abril, qui més qui menys es desdinerà una mica per comprar "el llibre" o "la rosa", que han esdevingut símbols de la diada.

Molts poetes han dedicat a Sant Jordi bells poemes que exalten les seves virtuts. Coneixem "L'escut de Catalunya" d'Antoni Bori i Fontestà (1.861 - 1912) que comença així:

En la que Sant Jordi empunya
 bandera de color blanc
 hi ha l'escut de Catalunya
 amb quatre barres de sang.

Hi ha també "Sant Jordi triomfant", de Josep M.ª Folch i Torres (1.880 - 1950), "La diada de Sant Jordi", de Joan Maragall i Gorina (1.860 - 1.911), "Sant Jordi Gloriós", de Josep M.ª Sagarra i Castellarnau (1.894 - 1961), etc.

Jo no em dono de poetessa; però he intentat dedicar a la rosa un breu poema, en senyal d'homenatge i amb motiu de la seva festa.

SONET A LA ROSA

*Una rosa molt vermella ha nascut d'un bell roser;
 el paent perfum que al seu entorn exhala
 fa vibrar dels insectes la seva ala
 quan aixequen el vol per arribar-hi primer.*

*La rosa és una realitat i no una simple aparença;
 del seu verdós peduncle les malèfiques espines han brollat
 donat a les mans innocents un dolor deliberat
 per a mostrar al món la seva peculiar existència.*

*La rosa és presumptuosa i segueix en el seu roserar
 molts la voldrien agafar per poder millor olorar-la;
 però les espines agressives fan que no es pugui trencar.*

*I la rosa persevera com un símbol de l'amor i l'amistat,
 en la festa de Sant Jordi la compra tot bon català,
 els esposos i promesos la regalen de bon grat.*

Pilar Pellicer de Gispert.

COLLITA DE RUMORS

Al grat dels meus bagareigs pels carrers i places de L'Escala, tal el recollidor d'escombralls, he anat ficant en el meu carretó tots els rums-rums que he collit per ci per lla. Els he reunit per a exposar-los a la coneixença pública amb mitja esperança de què ajudin a trobar la solució del profund problema eixit a L'Escala sobre l'emplaçament a oferir als marxants ambulants dels diumenges:

— Per què treuen als marxants del Passeig?

— Perquè les obres de l'emissari de La Clota han de passar per allà. Per això se'ls va proposar l'aparcament de darrera les Escoles i que, allà els mercaders no hi volen saber res.

— Per què?

— Perquè consideren que la gent —possibles clients— no voldran molestar-se a anar fins allà a comprar. El Passeig als anava molt bé perquè la gent (turistes sobretot) s'hi passejava i que, de pas, solia comprar.

— Home, ja és una raó; però si s'hi han de fer obres no tenen més remei que sotmetre-s'hi.

— Sí, però diuen que a darrera de les Escoles no hi ha prou lloc per a maniobrar camions i mercaderies.

— Potser que tenen raó. Però, no hi ha altres llocs a L'Escala?

— Sí, hi ha el carrer Garbí i el del cementiri vell, on s'instal·laven abans.

— Bé; mes tinc entès que en aquell carrer no pot ser perquè se l'ha d'enquitrinar.

— Ja seria hora! I més enllà de l'avinguda Ave-Maria, que no hi ha prou solars i terrenys per a un mercadal?

— Potser sí; però sempre hi ha propietaris que rondinen.

— I en aquelles futures avingudes entre l'avinguda de Girona i la Costa, travessant el Camí Ample, no s'hi trobaria més que l'espai necessari per a fer-hi el fòrum?

— Sí, però resulta que també està en els projectes del Consistori per a fer-les viables.

— Ep!, no correu massa; tant de bo fos així!; però a mi m'estranyaria molt que l'Ajuntament pugui realitzar al mateix temps l'emissari la Casa de la Vila, l'avinguda de Girona, la Plaça de les Escoles, el poliesportiu, l'Escola polivalent, la llar d'infants i "lo que cuelga".

— A propòsit, suposo que l'Ajuntament no cometrà la bajanada de fer-nos el mercat a l'avinguda de Girona?

— Home, no; si han de començar-hi les obres d'un moment a l'altre!

— Ja m'ho diràs cantant; havien de començar en Febrer, ja estem en Abril i encara no ho han engegat.

— I si féssin el mercat en el camí Ample?

— No fotis!; recorda't del "cacao" de l'any passat amb el circ que, per tant, es va instal·lar dintre del camp de futbol!

— Doncs, noi, si ens han de fer les obres, sigui les del Passeig per l'emissari, sigui les de l'avinguda de Girona en ple estiu, vaja merder durant la temporada turística! Jo no sé per què no s'arreglen de manera a començar tota obra a mitjans de Setembre per acabar-les —o interrompre-les— a mitjans de Juny, nou mesos després.

— Jo dic una cosa: si veritablement les obres de l'emissari haguessin de començar en Setembre per exemple, jo mentrestant deixaria instal·lar als marxants, com abans, en el Passeig. Hem de posar-nos en llur lloc; el sol brilla per tothom i també tenen dret a guanyar-se la vida. Després de tot, no solament aquell mercat és un ingrés per L'Escala, sinó que dona a la nostra vila una nota folklòrica simpàtica i una animació atractiva; sense perdre de vista que representa una competència de bona llei amb els botiguers escalencs; emulació benèfica per la clientela.

— Sí; cal, però, tenir en compte que entre aquells marxants n'hi ha forces de bruts; hi ha que veure com deixen el Passeig el diumenge després de plegar; i per casualitat és un dia de passejada. I, encara, quan no tiren els escombralls al mar o sobre les roques.

— Oh, això, si la Policia vol, crec que no tindria problema; caldria, potser, abans, de posar un cartell cominant-los a ser nets.

— S'ha de dir que alguns deuen haver mamat llet de lloba; ja deveu saber que tenen tirria als pagesos que venen a vendre al mercat de fruita i verdura.

— Per què? aquest mercat no té res que veure amb l'altre!

— Doncs, sí; sembla, inclús, que alguna vegada han anat a fer-los pressió per a que no vinguin. Es per això que alguns diumenges la Plaça Víctor Català es veu mig buida de proveïdors.

— Sí que són esverats!

— Massa; i aquesta intransigència pot esdevenir impopular i els pot ser perjudicial.

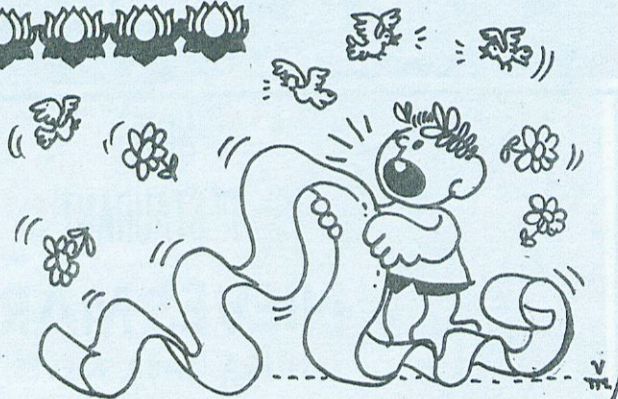
— Es clar que sí; no faltaria més! Volem creure en la sensatesa del Consell Municipal orientada a calmar els eperits trobant un desenllaç raonable i decorós. Però també és de desitjar que, una vegada esgotades totes les tentatives moderades, l'Ajuntament faci prova de la fermesa necessària. Després de tot, el poble és amo a casa seva i, a través d'ell, els seus representants municipals.

Saderra.

NOIS I NOIES DE 8 A 16 ANYS

Penseu en el Concurs de Poesia organitzat per L'ESCALENC. Ja sebeu que la data de clausura està fixada al 30 d'abril proper. Mireu les modalitats de participació en L'ESCALENC de Febrer darrer.

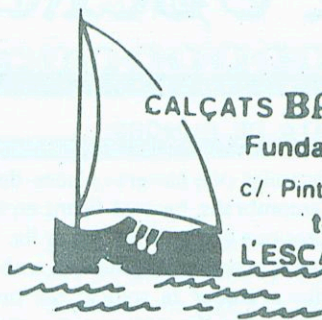
MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

c/. Pintor Joan Massanet, 10

telf. 770253

L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

JOIERIA · RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPIES I TRO'EUS ESPORTIUS

Carrer Joan Massanet, 26
Telèfon 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

SERVEI OFICIAL

MICHELIN

reparació i venda de tota classe de
càmeres i pneumàtics equilibrat
electrònic de rodes recambiatats.

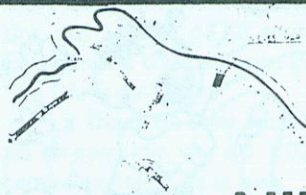
M. FERRER

CTRA. TORROELLA DE MONTGRI - VILADAMAT
CLOSA DEL LLOP, S/N - TEL. 77 12 64

L'ESCALA (GIRONA)

FLECA · QUEVIURES

L'ESCALA

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR

(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 - 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nautica

Closa del Llop, s/n

Tel (972) 770755

L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE

ÉS INSÒLIT TROBAR FEINA? (1)

Un "poster" amb una certa càrrega de desesperança i humor negre, barrejat entre molts altres de propaganda política i comercial, deia així: "Fet insòlit a Catalunya: un jove troba feina".

Si bé, per les nostres contradetes pot semblar exagerat plan-tejar les coses d'aquesta manera, el cert és que el problema de la manca de feina, i concretament de l'atur juvenil comença a estendre's com una taca d'oli per les nostres comarques.

A l'octubre de l'any passat a Catalunya, el total d'aturats registrats era de 457.802, amb una taxa del 19'82 % sobre la població activa. La població menor de 24 anys inscrits el mateix mes era de 217.162, que representava el 47'43 % del total d'aturats, quasi la meitat. La població menor de 24 anys representa el 19 % de la població activa.

A la província de Girona, pel que fa a l'atur grobal, afortunadament les coses no semblen anar tan malament.

Sempre referint-nos a l'octubre de l'any passat, el total d'inscrits era de 19.671, la qual xifra representava un 10'26 % de la població activa.

En canvi, si mirem l'atur juvenil respecte a l'atur total els percentatges no s'allunyen massa dels globals de Catalunya.

Província de Girona: Atur juvenil. Octubre 1984.

Homes	3.607	33,10 %
Dones	4.373	49,83 %
Total	7.980	40,57 %

Aquests 7.980, 2.453, un 30 % busca la primera feina.

Comparant aquestes xifres arribem a la conclusió que a la província de Girona la major part dels problemes de l'atur recau sobre la població juvenil. S'ha produït un coll d'ampolla important en la nostra societat: els joves tenen grans dificultats per entrar en el mercat de treball.

Dins d'aquesta situació existeixen uns sectors juvenils amb una proclivitat major a l'atur que altres.

L'atur afecta més a les dones que els homes, sobretot en el primer tram de l'edat laboral. Després en el període de 20 a 24 anys, hi ha forces dones que desisteixen de cercar feina i adopten el paper de mestresses de casa.

El nombre més important d'aturats joves registrats, continua concentrant-se en el sector industrial, molt especialment en el segon tram d'edat. Mereix, també, destacar-se l'alt percentatge de joves sense feina que són administratius. La simplificació i informatització de certs processos de treball d'oficina no farà més que aguditzar en el futur, aquesta tendència. s'escau, assenyalar també, l'alt grau de desocupació que existeix

entre els joves que han fet treballs més poc qualificats, com ara són els peons. Els joves que abandonen el sistema escolar al final de l'escolaritat obligatòria o interrompeixen els estudis sense haver obtingut una qualificació professional, són els que troben més dificultats en l'entrada en el món del treball i els que tenen el risc de períodes d'atur més llargs. A més solen ocupar llocs de treball inestables, no qualificats, en els quals, per tant, tampoc no adquireixen cap qualificació professional.

Els joves amb títol estan bastant menys exposats a l'atur, però cada vegada son més subutilitzats respecte a la seva qualificació.

És important preguntar-se pels efectes més rellevants de l'atur sobre el jove, és a dir, l'impacte de la situació d'aturats sobre les expectatives, motivacions i actituds dels joves i sobre les seves característiques sociològiques.

Els joves, que han estat preparant-se durant llarga etapa en els centres educatius i són portadors de grans expectatives de promoció i consum que la pròpia societat els ha creat, es troben sense resposta quan arriba el moment d'accedir al món del treball.

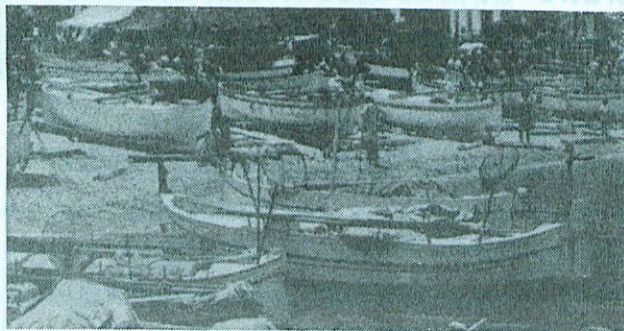
D'aquesta manera es trenca la fórmula ritual i institucionalitzada de totes les cultures: sortir a buscar feina per demostrar que un ja pot valer-se per si mateix. Els joves de l'atur són ja i per sempre el que no han pogut tenir: un aprenentatge en l'època de la vida en que millor s'apren, un ofici propi, en definitiva, una vida pròpia. En aquesta situació s'allarga o es manté l'estatus de "jove". En els estudis que s'han fet s'observa un estancament, i en alguns casos una regressió en el desenvolupament psicològic del jove, perllongant el rol d'adolescent.

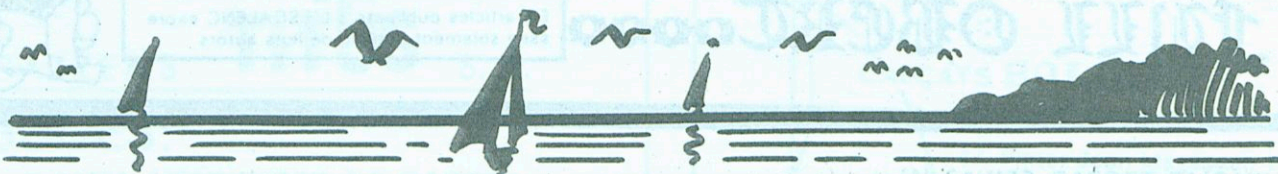
Aquests serien alguns dels aspectes més rellevants que ens presenta l'atur juvenil.

Mentre es discuteix sobre la bondat o maldat de les noves tecnologies, mentre s'analitza si caminem cap a la societat de l'atur, o bé cap a la societat del lleure, la lògica del sistema està creant cada dia, nous col·lectius de pobres i marginats, entre els quals es troben els joves, els quals ja no tenen cabuda dins el cada vegada més petits marges del sistema.

Pere Guanter.

(1) Aquest article és un resum de la Conferència donada pel mateix autor, el dia 26 de febrer a la Biblioteca Municipal de L'Escola, sota el títol "Els joves i l'atur", dins el cicle "2. ones Xerrades-Col·loqui d'Informació", organitzat per l'Ajuntament de L'Escola.

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

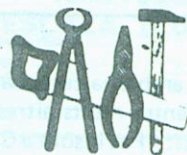
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Telèfon: 77 10'23

Area laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament juridic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

Jaume BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURAS
i
JARDINERIA

c/ del Mar 6
Tel 77 04 88

L'ESCALA

**DISCOTECA
ACUÀRIUM**

HC EL RESTAURANT
DOPHIN

L'ESCALA - COSTA BRAVA

Hostal «El Roser»

Restaurant

* *

HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

COMPLETE BATHROOM / BAÑO COMPLETO

SALLE DE BAINS COMPLETE / MIT BADERAUM

ESPECIALITAT EN PEIXOS I MARISCOS

Calefacció Central - Aire acondicionat

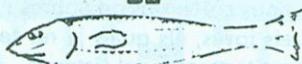
Parking Particular - Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA

Tels. (972) 770218 / 770977 Costa Brava (Girona)

**ANXOVES
DE**

L'ESCALA
MAGDALENA SUREDA

Tel 77 01 46

ROSA-MARIA BALLESTA

**CENTRE
D'ESPECÍFICS
FÒRMULES
MAGISTRALS**

FARMÀCIA

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75

L'ESCALA Alt Empordà

**AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA
S. A.**

Carretera de Viladatnat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

**ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SÈRIETAT**

Avinguda Ave Maria, 7

L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

L'AVI PAPAT, TOT UN SIMBOL

Tenia ja enllestit l'article corresponent al present mes d'abril quan un fet inesperat m'obligà a obrir un parèntesi dintre dels treballs que vinc dedicant a n'en Josep Esquirol.

La sobtada mort d'en Josep Cortal i Boada, el popular AVI PAPAT, ocorreguda el 12 del proppassat mes de març, ens sorprengué a tots.

Ens sorprengué perquè, malgrat la seva avançada edat —tenia 85 anys—, se'l veia fort i valent, i amb salut per donar i per vendre.

Les seves contínues i silencioses caminades pel Passeig Marítim, el sovint anar i venir del Poble Sec, el seu parlar fort i segur, la seva fabulosa memòria, ens donaven l'esperança que tindríem Papat per temps.

Però no fou així. Els designis eters foren uns altres.

Els escalencs, ens hem quedat orfes d'un home que era un pou de sabiduria popular, un arxiu vivent a on anàvem a consultar els qui cerquem les arrels de la nostra vila.

En Papat estava enamorat del seu poble, dels seus carrers i places, de les seves platges, roques i cales.

Tant fou així que volgué morir en contacte amb la naturellesa, amanyagat el seu rostre, vermellós i embellit, per una freda tramuntana que aquella hora i en aquell lloc es deixaba sentir. Moria al costat de companys de la seva edat, que tot sovint feien petar la xerrada, semblant al poble molts "bancs d'en Si no Fos".

Mentre les campanes del cloquer de la vila anunciaven la seva mort, m'encertava a passar pel Passeig Marítim. Aquell matí en Papat ja no hi era com els altres dies, que el podíem veure passejar d'un cap a l'altre. Us confessaré que em vaig sentir trist. El vaig trobar a faltar més que mai.

Li agradava de passejar-se prop de la mar, el seu mar que ja el bressolà de petit, anant i venint de calar i llevat, ajudant el seu pare, el seu mateix mar que el va veure créixer i fer-se home. Estimà aquest mar, malgrat haver-se'n salvat de les seves iles en quatre ocasions, havent de nedar fins a la costa.

En Papat hi passava hores i hores tot rumiant i pensant. M'ho havia dit en més d'una ocasió:

"Jo sempre estic recordant. Fins i tot, a la nit, em desvetllo i no puc dormir perquè sempre em vénen records a la memòria".

Ell recordava, quan de menut, tenint tant sols set anys, anava a treballar a la roda de Can Joan "Corder", iniciant així una vida d'esforç i sacrifici que ja no abandonaria més.

Pel seu cap passaven, sense oblidar-se'n ni un, tots els noms i cognoms dels qui amb ell feren la Comunió Solemne i tots els de la seva "quinta".

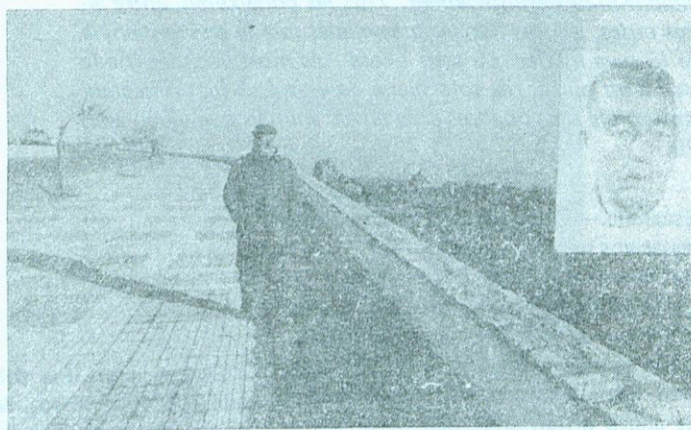
Recitava poesies i estudiantines locals, moltes d'elles, originals del seu amic d'infantesa, en Joanet Ballesta "Calafat".

Amb la pilleria —així anomenava en Papat els de la seva colla— també trobava temps per a jugar i divertir-se.

Pinzellades i més pinzellades de records, impossibles de inclure aquí i que es mereixen una millor atenció i demanen un relat més minuciós, que esperem fer-ho amb més ordre i estudi en properes ocasions.

Mentrestant vull que quedi constància del meu modest però molt sentit homenatge que vull retre a l'Avi Papat. Seria quelcom que jo no m'ho hauria perdonat mai si avui, en aquesta secció que vinc titolant "Refresquem la memòria", no parlés de qui, tantíssimes ocasions, em va refrescar la memòria amb fets i anècdotes escalenques;

Sense descuidar-se'n cap, ens anomenava tots els accidents geogràfics, per més insignificants que fossin, de tota la costa gironina, sobretot els del nostre terme municipal, que recitava, fins i tot, posant-hi rima i poesia.

Els nostres ulls no veuran més en Papat, passejant-se vora el mar, el seu mar, però espiritualment ell estarà sempre entre nosaltres. (Foto GUANTER).

Es recordava del tots els noms de les barcaques i de les parelles de bou i del lloc concret i precís que ocupaven a la platja.

De menut, i tota la vida, visqués entre pescadors, el nom dels quals —millor dit, llurs motius— els recordava tots, fil per randa.

Si alguna ocasió em volia documentar amb persones grans de L'Escala, quan arribàvem a temes que feien referència al mar, sempre em donaven la mateixa resposta i idèntic consell:

"Això, el que t'ho podrà explicar bé, és en Papat".

I així, efectivament, era, com ho demostren les diferents cintes que li tinc gravades. Quan en Papat es disposava a explicar-me alguna cosa que ell considerava molt important, se'n volia assegurar bé, i amb tota la senzillesa i espontaneïtat del món, em preguntava textualment:

"Ja hi quedarà clavat?"

—Sí home que hi quedarà", li responia sense poder dissimular un somriure provocat pel seu acudit.

Segur i reconfortat per la meua afirmació, en Papat reemprenia de nou la conversa, donant-l'hi tal vivesa i concreció de detalls que, més que fets succeïts a finals del segle passat o principis de l'actual, talment semblaven acabats de produir-se.

Foren converses, totes elles, que em permeteren passar moltes hores amb la seva agradable companyia, al temps que em facilitaren poder disposar d'una bona font informativa que faré tots els possibles de transmetre als escalencs sempre que en tingui ocasió. El dubte rau en saber-ho fer com ell es mereix.

Més que el que signa aquestes línies, el que us parlarà serà el propi Papat. El mèrit s'ha de donar a l'home bo i senzill, que no s'avergonyia a dir que no havia posat el peu en una escola. Gràcies al seu esforç i amor propi, aprengué ell sol a llegir i escriure, i així, quan fou més grandet, pogué llegir les cròniques i notícies del diari a aquells vells pescadors escalencs, els quals, en no saber llegir, el cridaven a fi que els tingués enterats dels fets que succeïen en el món, aquells dies.

Quan tenia uns deu anys, assistí, no més de set dies, a una classe particular d'Esperanto que donava a L'Escala el senyor Josep Ximinis, en "Pepet Pata", en una casa del carrer la Torre.

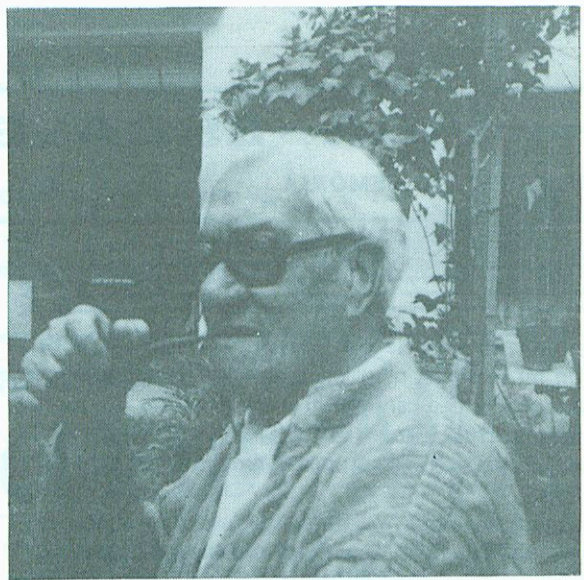
Doncs bé, set dies foren suficients perquè, setanta-quatre anys després, en Papat encara es recordés de comptar en esperanto de l'1 al 100, de dir els dies de la setmana, els mesos de l'any, entre d'altres coses.

Una memòria fabulosa la seva que en tot moment posà a disposició del seu poble. Es la millor herència que en Papat ens deixava aquell matí de finals d'hivern.

L'avi Papat se'ns ha anat per sempre, però ell ens seguirà parlant i el seu record restarà sempre viu i present entre nosaltres.

CONVERSA AMB...

... En Rafel RAMIS i BALLESTA, fill de l'Escala, després d'una bona colla d'anys d'estar-ne fora va tornar per establir-se-hi definitivament. Tots els coneixereu, entre altres coses, per les llargues passejades que fa en companyia de la seva muller. La seva casa es molt peculiar. És la casa d'un pintor, és tota plena de vida i això es reflecteix tant en els seus quadres com en els animals que viuen amb ells.

L'Escalenc.— Quan vau començar a interessar-vos per la pintura?

Rafel Ramis.— Des de petit, als 10 o 11 anys, ja ratllava les llibretes de la botiga que teniem a casa per apuntar els deutes. En aquells temps, totes les botigues tenien llibreta de deutes, ja que molta gent anava a fiar. Així vaig començar a fer els primers ninots. Però, vaja, no, de fet, seriosament, vaig començar als vint anys, quan vaig anar a estar-me a Barcelona, allí vaig viure una mica el món de l'art; vaig conèixer amics artistes. Amb ells feiem grupets i sortíem els diumenges, això a part de la feina que jo tenia a Barcelona.

L'Esc.— A quines escoles vàreu anar?

R. R.— Vaig entrar a l'Institut del Teatre de Barcelona, quan el director era En Diaz-Plaja, i allà en vaig aprendre. El que més em va interessar de l'Institut del Teatre va ser el que ensenyessin perspectiva, el que és la perspectiva, és a dir dibuixar de la forma tal com es veuen les coses, no tal com són. Allí vaig començar. Després vaig anar a "Llotja", —a on actualment hi ha la Borsa—, que havien habilitat els dalts per fer-hi classe de dibuix i pintura, com una escola de Belles Arts, i en deiem anar a "Llotja", que era assistir a les classes que us dic. Llavors hi havia de professor el Sr. Labarta, que ja és mort, el qual ens ensenyava composició decorativa i teoria del color, que és molt important. A la mateixa Llotja assistia a classe d'anatomia artística, la donava el professor Montjo, que era molt bon escultor. L'anatomia és molt important per dibuixar o pintar figures. Després em vaig fer soci del "Círculo Artístico", que, en aquella època, era a on ara hi ha "El Corte Inglés". El "Círculo Artístico" tenia unes classes de nu, dibuix i pintura al natural, tots els socis que volien hi podien anar. No hi havia professor ni res, se suposava que els que hi anaven ja estaven ben preparats. Allà hi vaig dibuixar molt. Teníem classes de les 7 a les 9 del vespre, i al matí de 12 a 1, aquesta última, amb llum natural, era per pintar, era molt interessant. Hi vaig anar una temporada, després ja m'ho vaig fer tot sol. Anava de bon matí a pintar pels carrers de Barcelona i rodalies. Feia dibuixos i aquarelles, molt ràpid ja que a les nou del matí havia d'entrar a treballar. Els diumenges ens trobavem uns quants amics i anàvem a les afores de Barcelona, al Papiol, a Montornés, a Parets del Vallès... pobles que,

aleshores, eren una delícia, no com ara que són esgarriuosos. Montornés era un poblet format per masos escampats i horts... ara tot són grans edificis.

A Barcelona, vaig començar a fer alguna exposició. Llavors m'en vaig venir a l'Escala, on hi vivia amb la meua mare, deuria ser cap a l'any 1942. Es pot dir que vivia entre l'Escala i Barcelona, on hi tenia un talleret i hi feia viatges. També em vaig muntar un taller aquí a l'Escala, feia exposicions i pintava, fins que a l'any 1949 em vaig embarcar i m'en vaig anar a Amèrica, a Buenos Aires. En aquella època la gent no viatjava en avió com ara, anaven en vaixell, vaig passar 22 dies entre Barcelona i Buenos Aires.

L'Esc.— Com va ser que anessiu a Buenos Aires?

R.R.— Hi tenia família i em van preparar l'arribada, perquè en aquests països si no hi ha algú que t'avalí, no hi pots entrar sense feina i sense res.

Més tard vaig anar nou anys al Perú.

L'Esc.— Per què us interessava estar a Sud-Amèrica?

R.R.— Mireu, eren països fàcils, anava molt bé. També m'hagués anat bé París, però no sabia el francès. Anar-hi em va anar molt bé, era una forma de sortir del nostre país, que passava una època desastrosa. Espanya, en aquells temps era un desastre, no hi havia res, tot era prohibit... A Buenos Aires, un dia, vaig trobar a un amic de Barcelona, amb qui havia treballat, que se'n anava al Perú. Li vaig dir que m'escrigués i em digués com era el Perú, ja que aquest país m'interessava, tenia ganes d'anar-hi. I al cap de mig any hi vaig anar. Vaig fer el viatge en tren, de Buenos Aires a Lima, atravesant tot el continent. Vaig atravesar Bolívia, el Llac Titicaca... és molt bonic, em vaig divertir molt, i la varietat de paisatges va fer que aquest viatge fos inolvidable. El Perú era un país molt interessant i original, parlaven el castellà molt correctament, més que a l'Argentina. Al cap d'un temps vaig trobar una botigueta que es traspassava, la vaig llogar i hi vaig obrir una sala d'exposicions.

L'Esc.— Vivieu de la pintura?

R.R.— Sí, sempre he viscut d'això. Estic molt agraït a la meua pintura, del que

em vaig poder treure i pels viatges que em va permetre fer. Des del Perú vaig visitar Trujillo, la ciutat de les grans reixes, Cusco i el Matxu Pitxu... Encara tinc algunes pintures d'aquella època, de l'altiplano on hi vaig passar una temporada.

L'Esc.— Després del Perú, on vau anar?

R.R.— Per assumptes de família em va convertir tornar. Ho vaig fer, aquest cop en avió, fent escales a Florida, Nova York i París, que em varen agradar molt. Era l'any 1958. Vaig quedar-me tres mesos a l'Escala. Recordo que el dia de l'arribada vaig anar al café de Can Panxo; allí hi havia una volta una mica esquerdada i perquè la gent no hi passés hi posaven cadires; jo, vaig pensar: "Va, no passarà res", i en asseure'm en una d'aquelles cadires, la volta va baixar de sobte, quedant jo aïllat entre la paret i l'esbornac de la volta.

Passats els tres mesos vaig tornar al Perú a reprendre la tasca un altre cop. Fins que a l'any 1961, vaig tornar definitivament a l'Escala, ja que la meua mare em necessitava. Al cap d'un temps, en una caseta que teníem al carrer de Gràcia, prop de casa, vaig muntar-hi un atelier, una exposició de pintura.

L'Esc.— Per què us vau quedar a l'Escala i no a Barcelona, per exemple?

R.R.— A l'Escala hi tenia la meua mare, i m'agrada; Barcelona no m'hi cridava res, només hi vaig anar per aprendre. Les ciutats grans no m'interessaven. El que volia era estar en contacte amb la natura.

L'Esc.— Quin és el lloc que us agrada més de l'Escala?

R.R.— El meu troç favorit per pintar són les Roques d'En Guillem, que són una pura delícia. No crec que es trobi cap recó millor a tota la costa, ara ho estan fent malbé.

L'Esc.— Quin és l'indret de l'Escala que més us agrada per passejar?

R.R.— Anem molt pel Passeig del Mar, aquell troç està bé, és llarg, no hi ha cotxes; també m'agrada molt el camí d'Empúries, però té l'inconvenient que és molt estret, hi ha molta sorra i els cotxes hi passen depressa; la recta final de St. Martí d'Empúries també és molt bonica i la carretera de dalt també m'agrada molt.

L'Esc.— Teniu quadres fora del país?

R.R.— En tinc alguns d'escampats per França;

L'Esc.— Quants calculeu que n'heu pintat des de que va començar?

R.R.— No us ho podria pas dir, no ho sé, perquè no a tots s'hi posa marc i es venen, n'hi ha que no m'agraden i llavors hi pinto a sobre, els torno a pintar. De dibuixos també en tinc molts. Jo vaig començar per on haurien de començar tots els pintors: dibuixant.

L'Esc.— Quin color preferiu per pintar?

R.R.— El blau, lògic, ja que per alguna cosa sóc pintor de marines.

L'Esc.— Per pintar tan us és una hora com l'altre?

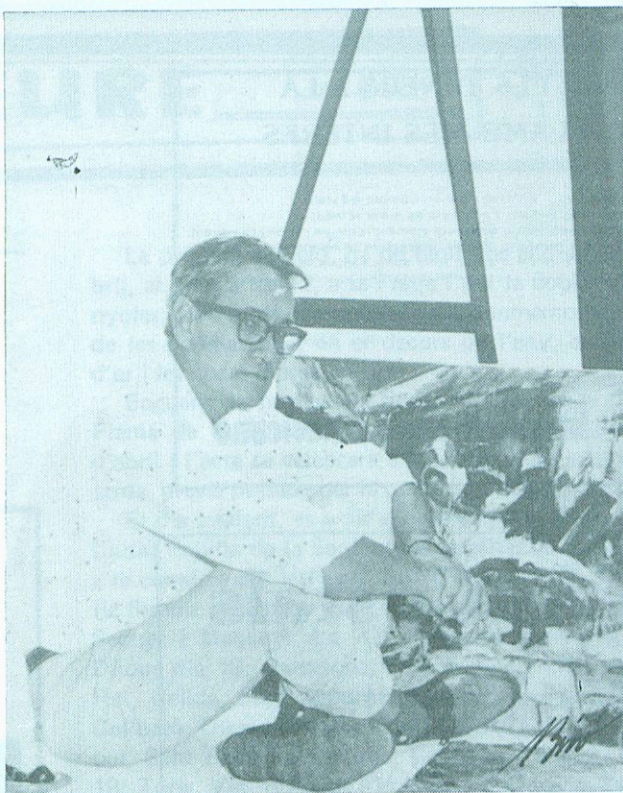
R.R.— Leonardo de Vinci pintava cap al tard, a mí alguna vegada, no gaires, m'ha agradat cap a la posta del sol; si portes l'empenta d'unes hores abans es pinta molt bé.

L'Esc.— Heu repetit alguns motius en els vostres quadres?

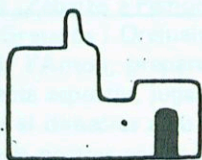
R.R.— No per sistema, però algun sí, per exemple les Roques d'En Guillem. També m'agrada molt el Port d'En Peris, que és un paisatge pur, una marina clara.

L'Esc.— Hi ha algún paisatge que us agradaria pintar i que encara no hagi pintat?

R.R.— Venècia!, i també París; hi he estat però no ho he pintat. Ara, de fet, tot el que té color és bonic per pintar.

RODOMA.

RAFAEL MORENO i GARCIA

Agent d'assegurances Col·legiat
GRUP CATALANA - OCCIDENT

Tel. 77 08 71 · Port d'en Peris · L'ESCALA

RAFAEL MORENO i GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les "Jardins del Pedró"

Tel. 77 08 71 · Port d'en Peris · L'ESCALA

TENIR ELS DINERS A LA VISTA I AMB MÉS INTERÉS

Aquest avantatge el obrir al vostre nom un Compte d'Estalvi. El Compte d'Estalvi es el diposit a la vista de millor retribució. Vos podeu disposar dels fons a qualsevol moment com en el compte corrent però cobrant interessos més alts. A més presentant la libreta poden disposar dels fons a qualsevol lloc diferent al que teniu domiciliada la libreta. L'Hispano s'ocupa de portar vos la comptabilitat i els apunts de la libreta, sota la seva supervisió. Sucursal a L'ESCALA Carrer E. Serra

Tels 77 09 21 77 09 24

Banco Hispano Americano

Dolfo Costals

Constructor

c/ del Port. 61

Tel. 77 04 73

L'ESCALA

"la Caixa"
també hi vol ser present

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Plaça Victor Català 9

L'ESCALA

BANCC
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS
Banc Comercial Transatlàntic
L'ESCALA

Casa Central BARCELONA
MES DE 90 OFICINES A ESPANYA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantitzat

A. PRADO Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabrú

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, SANITÀRIES I CALEFACCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17 Tèl·lèfon 77 01 89
L'ESCALA (Girona)

FUTBOL

Resultats del mes de març.

Benjamins

dia 17	La Pera — L'Escala	4-2
dia 24	L'Escala — Palamós	1-5
dia 31	Ullà — L'Escala	4-1

Alevins

dia 3	L'Escala — Bisbalenc	1-8
dia 17	L'Escala — L'Estertit	7-1
dia 24	Palafrugell — L'Escala	4-2
dia 31	L'Escala — Aro	2-0

Infantils

dia 10	L'Escala — Vilabertran	2-7
dia 17	Sant Jordi — L'Escala	1-1
dia 24	L'Escala — L'Estertit	8-0
dia 31	L'Escala — La Pera	2-0

Juvenils

dia 3	Monells — L'Escala	1-3
dia 10	L'Escala — Flaçà	7-0
dia 17	Vilartagues — L'Escala	0-1
dia 24	L'Escala — Sant Antoni	5-1
dia 31	Begur — L'Escala	3-6

Aficionats

dia 3	Doble Set — L'Escala	1-5
dia 10	L'Escala — Crespià	4-0
dia 17	Borrassà — L'Escala	1-2
dia 24	L'Escala — Siurana	4-1
dia 31	Can Gibert — L'Escala	2-4

Primera Regional

dia 3	L'Escala — Llgostera	0-0
dia 10	Montagut — L'Escala	4-3
dia 17	L'Escala — Salt	1-1
dia 24	Torroella — L'Escala	2-3
dia 31	L'Escala — Roses	0-2

El dia 6 d'abril —dissabte sant— el primer equip jugava un partit amistós a "Miramar", amb el Tordoya de Ginebra (Suïssa), amb resultat de 3 - 1 favorable als locals.

L'equip juvenil, va sortir de viatge en direcció Pamplona, la nit del 31 de març al primer d'abril i retornaren el divendres dia 5 a la vesprada, contents i satisfets de l'experiència que els va portar a conèixer les instal·lacions dels Clubs, Osasuna, Oberea i Athletic de Bilbao, que visitaren per gentilesa dels clubs propietaris i rebent tota mena d'atencions per part dels responsables (Zabalza a Pamplona i Sàez a Bilbao) així com dels jugadors Gratacós i Orejuela de l'Osasuna, coneguts i companys de joc de l'Anton, preparador dels nostres juvenils. Pel que fa a l'especte esportiu, jugaren dos amistosos el dimarts amb l'Oberea i el dimecres amb el Bilbao Atlètic amb resultats adversos pels nostres colors 2-5 i 1-6, respectivament i foren presents a San Mamés, en el partit de Copa del Rei, que jugaren el mateix dimecres Atlètic - Real Madrid.

SARDANES

L'audició del mes d'abril, ha tingut lloc a la Platja, el dilluns de Pasqua, a les cinc de la tarda, amenitzada per la cobla La Principal de Banyoles. El temps esplèndid que hem tingut durant la Setmana Santa, semblava al matí del dilluns que havia canviat, però a la tarda no va ser així i a l'hora de la ballada era molt bó i solellat. A remarcar una assistència molt acceptable.

La propèra audició, ha de tenir lloc el diumenge dia 21 d'abril, al matí a les 12, a la Platja i per la cobla Principal de Banyoles, amb motiu de la festa de la commemoració comunitària de les parelles que, en el decurs de l'any, celebren les noces d'or i les noces d'argent.

Enguany la nostra vila tindrà la visita de la Caravana de la Flama de la Sardana. Aquesta tindrà lloc el dissabte dia 20 d'abril i l'acte se celebrarà a la Platja entre quatre i cinc de la tarda, previa passada per la població de la comitiva.

El dia següent, es a dir el diumenge dia 21, serà proclamada Ciutat Pubilla de la Sardana, la localitat de la Catalunya Nord, a la comarca del Vallespí, **SANT LLORENÇ DE CERDANS** (la Pubilla designada es la senyoreta de divuit anys, Francesca Saquer i Maillart). La XX Caravana seguirà la següent ruta: Dijous dia 18: Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Molins de Rei, Gelida, **Sant Sadurní d'Anoia**, Monistrol, Esparreguera, **Collbató**, Olesa, Terrassa, Castellar del Vallès, Caldes de Montbui, Sant Feliu de Codines, Centelles i TONA. Divendres dia 19: Tona, Vic, Roda de Ter, Manlleu, Torelló, Sant Quirze del Besora, Ripoll, Vallfongona, **Olot**, Besalú, Figueres, Bàscara, Banyoles, GIRONA. Dissabte dia 20: Girona, Bordils, La Bisbal d'Empordà, Palamós, Palafrugell, Torroella de Montgrí, **L'Escala**, Castelló d'Empúries, Vilanova de la Muga, Peralada, LA JONQUERA. Diumenge dia 21: La Jonquera, Ceret, Arlés i **SANT LLORENÇ DE CERDANS**.

El mes de maig, concretament el diumenge dia 26, tindrem el **X^è APLEC DE LA SARDANA**, dedicat a l'escalenc absent, amb la participació de les cobles "Costa Brava", "Ciutat de Girona", "Genisenca" i "Principal de Barcelona", en les ballades de matí i tarda al Passeig Lluís Albert. L'Audició de la nit a la Platja, serà a cura de la "Ciutat de Girona" i "La Principal de Barcelona", tindrà a càrrec el concert en el marc del **Pati Blau**, on es farà la proclamació de la Pubilla de la Sardana de L'Escala 1985. Cal remarcar que a la sessió de la tarda, serà estrenada la sardana que ha escrit especialment per la diada el compositor Miquel Tudela, dedicada als escalencs absents i que porta per nom "Sóc de l'Escala".

COMISSIO DE JOVES DEL C.E.R.

El dia 7 d'abril, a la nit, —diada de Pasqua de Resurrecció— la comissió de jovent va organitzar un ball, amenitzat pel conjunt **VIRGINIAN'S CLUB**, celebrat a la Sala del C.E.R., amb repartiment de bunyols i garnatxa a la mitja part, en el qual l'assistència fou insuficient, tant pel que va donar coratge aquest jovent per a portar a terme d'altres espectacles, com per l'especte econòmic, part fonamental en la qüestió.

Veiam si el diumenge dia 14, a les 7 de la tarda, que, a la mateixa Sala, ha de tenir lloc la representació de l'obra en tres actes "Els milions de l'oncle", original de Carles Soldevila, a cura de l'Elenc del Centre Fraternal de Palafrugell, aquests joves del C.E.R., trobaran més col·laboració dels escalencs ja que no l'han tingut en la seva primera experiència.

PASSADA DE MODELS.

Els dies 4 i 5 d'abril —dijous i divendres sant—, es va celebrar a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, a les 10 del vespre (?), organitzades per Perruqueria Joan Studio, a benefici del F.C. L'Escala, amb assistència molt escassa, unes passades de models, amb la participació del Centre d'Estètica EO, les boutiques "Per tú", "Groc", "Sabadí" i "Regazzeria" (aquesta darrera de Figueres), així com de Discs "Sonitel", en les quals prengueren part setze noies i sis nois, que posaren a la consideració dels presents models presentats pels establiments col·laboradors en aquesta "nit de la moda" **PRIMAVERA 85**.

LA SETMANA SANTA-85

La Setmana Santa va començar amb un temps molt insegur que ens feia tenir certa por per uns dies plujosos. Però sortosament, res d'això no va passar, i fins i tot, va lluir un sol esplèndid que va acompanyar el bon nombre de forasters que ens visiten en aquesta època de l'any, la més concorreguda si exceptuem els mesos de juliol i agost.

Precisament, uns estrangers ens manifestaven que feia una calor que no la teníem ni molts dies d'agost.

La circulació de vehicles ha estat considerable, fins i tot, les platges ja han rebut els primers banyistes i els bars, restaurants i d'altres establiments comercials s'omplien de visitants.

A alguns actes religiosos hi ha acudit força gent, a d'altres no tanta, però és evident que cada vegada es va perdent més el carisma i el significat de la SETMANA SANTA que ja no és, ni de bon troç, el que abans era, amb totes les connotacions cristianes que comporten els dies de la Passió, Mort i Resurrecció de Crist.

A la Missa Solemne de la Vetlla Pasqual, realitzaren la Professió de Fe —abans anomenada Comunió Solemne— una colla de nois i noies de L'Escala, la relació dels quals és la següent:

Antoni Batlle Sabadí, Xavier Bofill Oliver, Marc Bosch Gardella, Josep Callol Duran, Susagna Colomeda Artigas, Mònica Coromina Moriscot, Albert Cortada Gardella, Josep Lluís Cortal Escarrà, Maria Pilar Cortés Morera, Antoni Espinosa Teixidor, Frederic Fajula Simón, Maria Dolors Grabuleda Coll, Susagna Guri Sureda, Cinta Gutiérrez Olesti, Eva Gutiérrez Colomeda, Núria Quintana Ribas, Sílvia Quintana Ribas, Meireia Quintana Solé, Victòria Parés Coll, Esteve Ribas Clotas, Maria Magdalena Ribera Alemany, Angel Rodríguez Llistosella, Montserrat Ros Porta, Roser Sabadí Moya, Robert Sotillo Poch, Josep Sureda Teixidor, Gemma Tubau Callol i Narcís Valls Sabadí.

Acabat l'acte, i com ja ve essent tradicional, tingué lloc a la plaça de l'església una mica de "pisco-labis", amb bunyols i garnatxa per a tothom, enmig d'un ambient molt alegre i cordial.

INAUGURACIO DE LA TELEVISIO PER CABLE.

El dia 19 de març, diada de Sant Josep, tingué lloc a l'edifici del Col·legi Públic L'Escala-Empúries la inauguració oficial del nou sistema de televisió per cable, instal·lat a la nostra vila.

L'acte fou presidit pel Primer Tinent d'Alcalde, senyor Carmel Isern, per absència obligada de l'Alcalde senyor Rafel Bruguera.

Hi assistiren la resta dels regidors de l'Ajuntament, a més d'una representació de les diferents entitats culturals o esportives de la vila, mentre que la presentació va córrer a càrrec del senyor Josep Vilabré.

Ja el mateix dia i fins el 31 de març es va emetre diàriament —durant les últimes hores del dia— uns programes d'abast local que foren seguits amb cert interès per part del públic escalenc.

OBRES MUNICIPALS

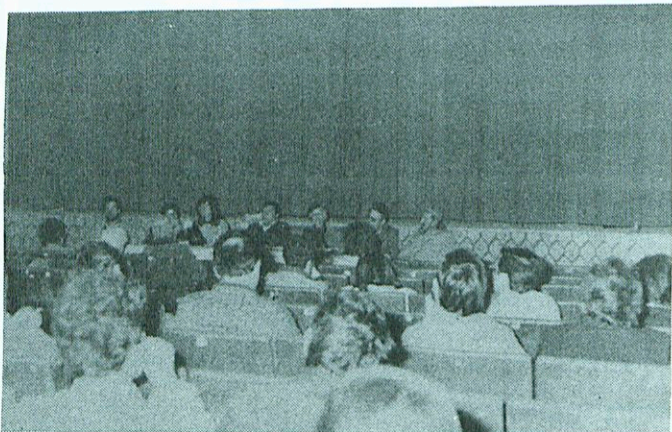
Amb gran aparositat de maquinària, s'està eixamplant un troç de la Ronda del Padró —just al cim del carrer Calvari— pel punt més estret.

Poc a poc, el consistent morro de pedra del turó del Padró va desapareixent, tot i que es tracta d'una feina molt lenta, ja que resulta prou difícil dominar la pedra com aquesta que es troba ben arrelada al bell mig de la muntanya del Padró.

Per altra part, sembla ésser que s'estan donant els últims retocs a la plaça de les escoles, a fi d'enllestir definitivament les obres que en ella s'han vingut portant a terme.

I direm finalment que estan a punt d'iniciar-se les obres de la urbanització de l'avinguda de Girona.

Recordem, com ja apuntàvem en el Noticiari del mes de febrer, que aquestes obres foren adjudicades el 26 de gener a "Dragados y Construcciones S.A.", empresa que disposa de cinc mesos per a cloure les mateixes, començant a comptar a partir del 6 de febrer.

ASSEMBLEA DE SOCIS DEL C.E.R. L'ESCALA

A la sala d'actes del Centre Esportiu i Recreatiu tingué lloc el propassat 29 de març, a les 10'30 del vespre en segona convocatòria, l'assemblea anual de socis.

Després de notificar l'ordre del dia, la secretària del C.E.R., M.ª Engràcia Cortal, donà l'estat de comptes de l'any 84 i detallà, a continuació, el pressupost per separat de cadascuna de les seccions.

Com a les darreres assemblees, l'assistència de socis fou escassa.

Per cert, hem de destacar que fa poc s'ha constituït una altra secció dins el C.E.R. Es tracta de la "Comissió de Joves" que va organitzar dos balls els dies 14 de març i 7 d'abril amb la participació del conjunt "Virginans Grup" i que pel dia 14 d'abril té prevista una vetllada de teatre a càrrec del Centre Fraternal de Palafrugell que interpretarà l'obra "Els milions de l'oncle".

EXCURSIO DE L'ASSOCIACIO DE JUBILATS "JARDI DEL PADRO".

Amb l'organització de La Caixa de Pensions "La Caixa" i amb la col·laboració de l'Associació de Jubilats "Jardí del Padró" i la Parròquia de L'Escala, tindrà lloc el proper 24 d'abril una excursió destinada a la gent jubilada.

Els punts principals de l'excursió seran Vilafranca del Penedès —on es visitarà el Museu del Vi—, Torrelles de Llobregat, Sitges i, finalment, Barcelona, on es té la intenció de visitar el

ADHESIO TOTAL AMB EL COL·LEGI COMARCAL DE LA "MARE DE DEU DEL MONT"

El diumenge de Pasqua de Resurrecció es va celebrar a la nostra vila la Diada del Subnormal, a benefici dels nens deficients del Col·legi Comarcal de la "Mare de Déu del Mont".

El bon dia convidà a la població i als molts forasters que es trobaven a L'Escala a aturar-se davant de les taules ubicades en diferents punts de la vila, per tal d'adquirir la tradicional rosa, i a la vegada, col·laborar amb la important tasca que està portant a terme l'esmentat centre.

NOCES D'OR I D'ARGENT

Quan aquest número de L'Escalenc arribi a les vostres mans, estarà a punt de celebrar-se o ja s'haurà celebrat el simpàtic acte de les Noces d'Or i d'Argent que es repetirà per tercer any consecutiu i que, enguany, commemoraran alguns matrimonis de la nostra població.

De tot cor, desitgem a tots ells una molt feliç diada, de la qual ben segur que se'n recordaran sempre més.

Esperem poder oferir el mes vinent més detalls relatius a la celebració de la Festa de les Noces d'Or i d'Argent.

EL PROBLEMA DEL MERCAT

No volem insistir massa en el tema, però malauradament tot segueix igual i, com aquell que diu, ja fa nou setmanes que la ballem.

La cosa es tornà a embolicar el 31 de març, diumenge de Rams, quan els marxants pararen en el Passeig Marítim sense permís.

L'Ajuntament i els agents de l'ordre mantingueren el seny i la serenitat evitant escàndols i enfrontaments amb els marxants.

No cal reiterar que el poble enter espera que acabi d'una vegada el conflicte del mercat però no ens queda més que esperar els propers aconeteixements.

CONCURS MUSICAL

El proper 6 de juliol tindrà lloc en l'incomparable marc de les Ruïnes d'Empúries la segona Expressió Musical —menuda i jove— de la Costa Brava.

Aquest certàmen musical està organitzat per Ràdio Costa Brava, comptant amb el recolzament de l'Ajuntament de la nostra vila, de la Diputació Provincial i del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

En el mateix hi poden participar tots aquells solistes o grups compresos entre les següents edats: fins els 14 anys, per la categoria de "menuts" i dels 15 als 19 anys, en la categoria de "joves".

S'atorgaran premis als guanyadors absoluts de la II Expressió Musical a la millor lletra i a la millor música.

En cas d'interessar-vos per aquest Concurs, podeu trucar al telèfon 31 83 50 de Ràdio Costa Brava, els dilluns de 5 a 8 de la tarda.

SOBRE EL PARTIT DELS VERDS DE L'ESCALA

Ha arribat fins a la redacció de L'Escalenc una fotocòpia d'un comunicat de premsa signat per l'Assemblea Local dels Verds, a través de la qual confirmen la seva constitució com a partit.

Segons diuen, pretenen introduir la filosofia ecologista a L'Escala i comarca, parlen d'una alliberació del Municipi i es queixen del tractament unilateral de l'emissora municipal sobre el conflicte del mercat, manifestant que solament va intervenir l'Ajuntament.

Tanbé es mostren contraris a la construcció d'un port esportiu a Roses i al projecte urbanístic d'una Catalunya Olímpica de 1992.

Es manifesten contraris a l'entrada al Mercat Comú i demanen la sortida de l'OTAN i la supressió del Servei Militar obligatori.

TENNIS TAULA

Acabada ja la Lliga Nacional amb aquell brillant segon lloc i el campionat provincial de primeres, títol revalidat un any més, s'inicien aquest mes d'abril diverses competicions provincials com són l'individual de primeres, el Classificatori per a la Lliga Nacional 85-86 i el d'equips juvenils. D'aquestes competicions donarem el mes vinent els primers resultats que s'hagin anat produint.

Equips terceres

L'equip del C.E.R. L'Escala que juga a terceres, i que està integrat per jugadors infantils i juvenils si exceptuem en Daniel Sabrià i en Carles Guanter —jugadors, però, que no juguem regularment—, està realitzant una gran competició i es troba classificat en tercer lloc.

Aquests són els darrers resultats aconseguits, corresponents als quatre primers partits de la segona volta:

- C.E.R. L'Escala 5 T.T. Olot 2 (X.Cortal 3 JM.^a Guanter 2 i J. Ll. Cortal)
- A.E. Sant Gregori 2 C.E.R. L'Escala 5 (X. Cortal 3 JM.^a Guanter 2 i R. Mas 1).
- C.E.R. L'Escala 5 Foment La Bisbal 0 (X. Cortal 2 J.L. Cortal 1).
- T.T. Campllong 1 C.E.R. L'Escala 5 (X. Cortal 2 J.L. Cortal 2 J. Marquès 1).

Polèmica entorn el Campionat per equips femenins juvenils.

Ha sorgit certa polèmica entre els dos equips juvenils femenins del C.E.R. L'Escala i del 21 Canvi 5 de Girona, ja que tots dos s'atribueixen la victòria final, després d'haver acabat 4 a 1 tots dos partits, primer a favor del 21 Canvi 5 i després a favor del C.E.R. L'Escala.

Les gironines basen la victòria en la diferència d'un joc, mentre que el C.E.R. L'Escala considera haver guanyat ja que en el segon partit aconseguí el 3 a 0 en els tres primers partits jugats mentre que en el partit d'anada el 21 Canvi 5 només aconseguia el 3 a 1.

I l'únic reglament de que es disposa sobre competició Copa Davis —és a dir, amb els 2 individuals i el doble— diu ben clar que l'equip guanyador és el primer que arriba a les tres victòries. I el C.E.R. L'Escala pensa que és l'equip guanyador perquè ho va fer primer que el 21 Canvi 5 de Girona.

La cosa està en mans del Comitè de Competició de la Federació provincial esperant el veredict. En cas que el Comitè falli a favor de l'equip gironí, el C.E.R. L'Escala cursarà el corresponent recurs a la Federació Catalana.

Amb tot, el que més ha sorprès i molestat al C.E.R. L'Escala és que l'equip rival —sabedor del dubte i que la cosa estava pendent de resolució— públics al diari Los Sitios el 10 de març que el 21 Canvi 5 havia guanyat la prova. El C.E.R. L'Escala ho va considerar poc ètic.

Preinscripció als Campionats d'Espanya.

L'equip senior del C.E.R. L'Escala ha cursat la corresponent pre-inscripció per tal de participar en els Campionats d'Espanya Absoluts que tindran lloc a Sant Sebastian de los Reyes (Madrid) de l'1 al cinc de maig.

No hem rebut encara la confirmació però esperem que el C.E.R. L'Escala serà definitivament acceptat als Campionats d'Espanya, als qual hi tenen accés directe els equips que juguen a divisió d'honor i primera divisió.

Félix Guanter.

Ier CONCURS de FOTOGRAFIA de L'ESCALENC

En els locals del C.E.R. va tenir lloc, el divendres 19 de març, el "fallo" del Primer Concurs de Fotografia, sobre el tema de la nevada d'enguany, convocat per L'ESCALENC.

El jurat, format pels següents membres:

Rafel Bataller, Jasús Puig, Lluís Bruguera, Joaquín Teixidor i Salvador Simón i actuant com a Secretari en representació de L'ESCALENC, F.X. Vila, va emetre el següent veredict:

Primer premi infantil: "Anant a les dunes"

Autor: Miquel Pratsevall.

Primer premi adults: "L'era".

Autor: Jaume Salvat i Pont.

Primer Accèssit: "Alaska".

Autor: Josep Esponellà.

Segon Accèssit:

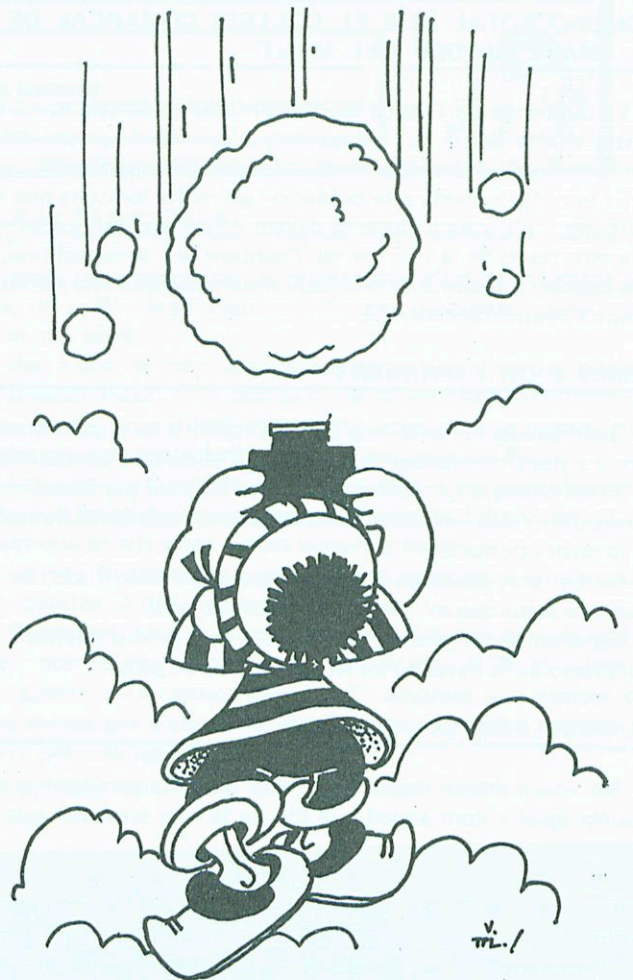
Autor: Maria Coll.

En total de fotografies participants foren de 9 pel apartat d'infantils i 38 pel apartat d'adults.

Totes les fotografies s'exposaran el dia 24 de maig a les Galeries Mestral, en l'exposició de fotografies de L'Escala que ha organitzat la Comissió de l'escalenc absent.

El repartiment de premis s'anunciarà oportunament.

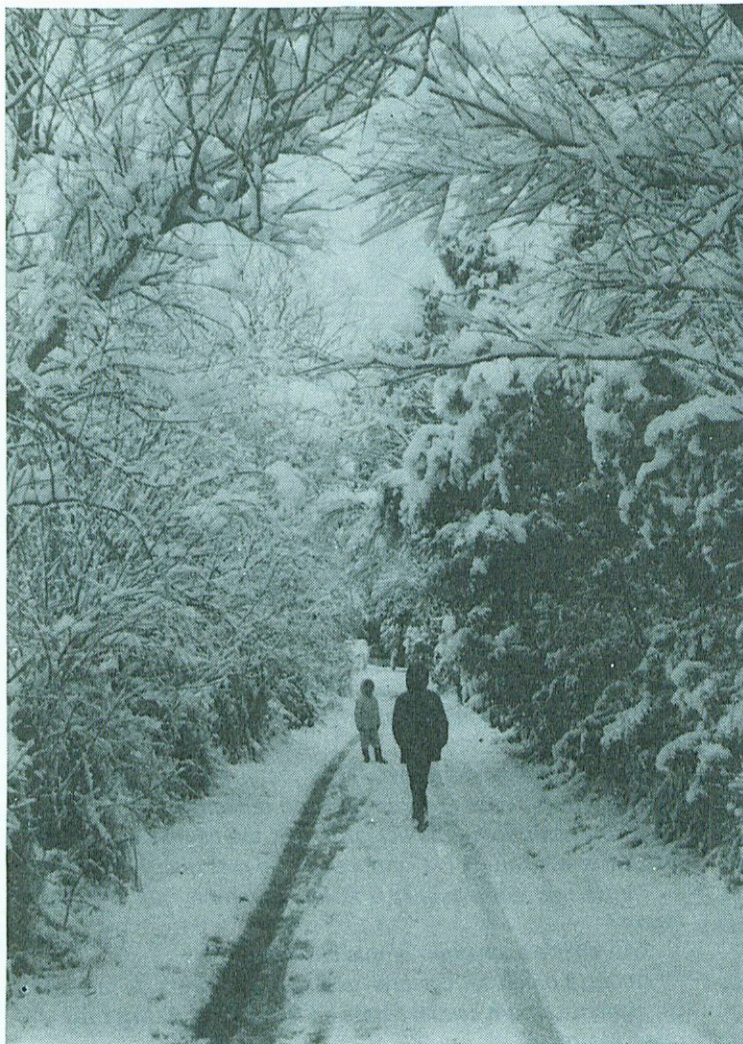
ENHORABONA A TOTS !!!

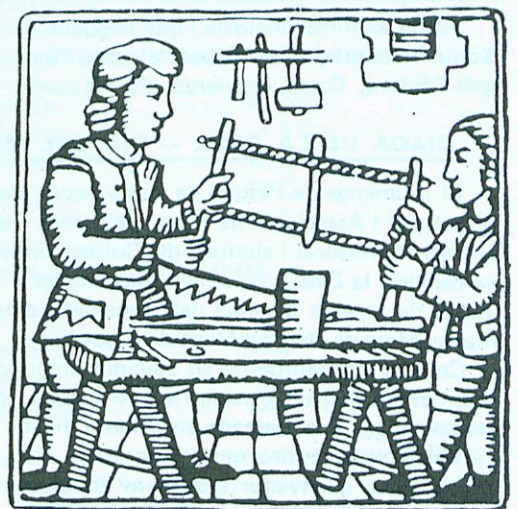

1.er Accèssit

1.er Premi Infantil

2.^{on} Accèssit

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

Full INFANTIL

JORR

DIA DE L'ARBRE

El dia 28 de març celebràvem al Col·legi "Empúries" el dia de l'arbre amb una plantada d'arbustos i arbres en diferents llocs de la població.

El motiu que, enguany s'hagi sortit de l'àmbit escolar, és que el pati de les escoles està ben assortit dels anys anteriors. Per això algunes classes sortiren a la Plaça de les escoles, on

plantaren un om i dues palmeres, i uns altres grups es traslladaren fins a la cruïlla de sortida de la vila, davant del Poble Sec, per a la plantació d'una sèria d'arbustos en el parterre recentment arreglat.

D'aquesta diada publiquem unes quantes fotografies com a document gràfic.

CAMPANYA D'HIGIENE I SALUT A L'ESCOLA

Dintre la Campanya d'Higiene i Salut a l'escola, de la qual informàvem extensament en el darrer número de l'Escalenc, es va convocar un concurs de dibuixos i rodolins per tal que el dibuix i el rodolí guanyadors serveixin de mascota i lema de la campanya.

La comissió de professors encarregada de portar endavant la Campanya, tinguérem molta feina a l'hora de decidir quin era el dibuix i lema més representatiu, doncs algunes de les idees foren excel·lents i alguns treballs de molta qualitat.

A la fi la decisió es decantà en favor del sabonet (idea de diversos alumnes) combinat amb la goteta (també ideada per diferents alumnes), resultant la mascota que representa la campanya d'enguany.

El alumnes guanyadors de la mascota són: M.ª Dolors Graboleda (autora del sabonet) i A. M.ª Ortiz Gándara (autora de la goteta).

Altres alumnes finalistes i que tingueren la mateixa idea són: Sònia Peracaula, Oscar Albin, Victòria Piqué, A. Luis, M.ª Angels Molero, David Izquierdo, Pere Lavado, Mònica Andreu,

DIADA DE LA ROSA - DIA DEL MINUSVALID

El diumenge de Pasqua de Resurrecció, dia 7 d'abril, organitzat per l'Associació de Pares d'alumnes i amb la col·laboració del Professorat i alumnes del Col·legi Públic "Empúries", es va celebrar la Diada de la Rosa, dia dedicat al minusvàlid, i a la venda de roses a benefici dels nens deficients del Col·legi Comarcal Mare de Déu del Mont de Figueres.

Com és costum de les sis edicions anteriors, previament se convoca un concurs d'eslogans en el col·legi, amb la finalitat de fer participar a la mainada en aquesta diada i prengui consciència dels problemes dels nens disminuïts.

L'eslogan guanyador d'enguany ha sigut el que va escriure l'alumne de 5e. Sandra Casas i que deia:

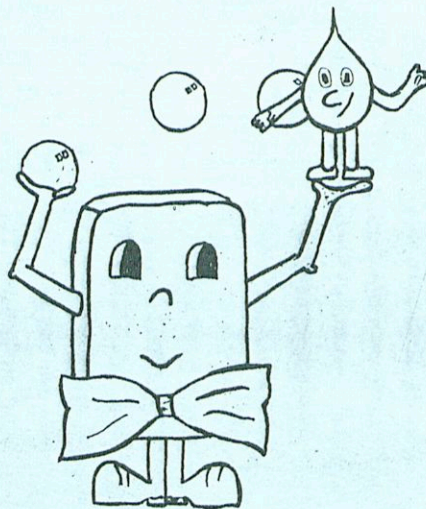
"Per un dia, deixeu que tinguin l'alegria de confiar en vosaltres, i la resta de l'any recordar-vos".

Altres eslogans finalistes i escollits per a ser llegits pels carers de la vila durant tot el matí de la diada són:

Quimet Payet i Antònia Hernández.

El guanyador del lema és l'Enric Pérez amb el rodolí:

"Neteja i sanejament, tant en el cos, com en la ment".

*"Si desprecies un nen minusvàlid, desprecies també una vida
Si tú et vols aixecar, algú t'ha d'ajudar", "Ajudar-los és estimar-los".*

*"Tots units farem un món millor", "Déu ens veu a tots iguals"
"Ajudeu-me a fer el que vosaltres sou capaços de fer", "Els infants són les millors flors del jardí. Ells també ho són. Ajudem-los", "Per ells l'ajuda i la comprensió val més que les paraules".*

"Vosaltres sou persones, i nosaltres també, què hi ha de diferent?"

"Ajuda'ls a aconseguir el que ells volen".

Aquesta diada sol celebrar-se en altres indrets de la comarca, seguint sempre capdavantera en la recaptació, fins i tot més que Figueres.

La recaptació d'enguany supera les 280.000 pessetes.

UN XIC DE TOT

BRINS de SENY

- La llibertat d'expressió és potser la única cosa que quan més serveix menys es gasta.
- La vehemència d'un propòsit reemplaça sovint el valor de l'argument; però no és pas el que crida més fort qui té raó. (J.S.R.)

CONSELLS DOMÈSTICS.

- Senyores: Si voleu donar un reflex brillant a la vostra cabellera, ací teniu una recepta fàcil i barata: feu coure tres porros en un litre d'aigua; i, després del "xampú", us remulleu ben bé els cabells. (I es recupeeren els porros per la sopa).
- Si se us ha esquerdat un plat, feu-lo bullir durant tres quarts d'hora en una cassola de llet cobrint el plat; l'esberla s'esborrarà.

Utilitza les papereres

Neteja el davant de casa teva.

Posa papereres on llençar les deixalles del teu comerç o bar.

REFRANYS de MAR.

- Has de pensar, en fondejar, que et caldrà llevar.
- Boirina en la vall, percador al treball; boirina en muntanya, percador en cabanya.

NO DIGUEU

Antorxa
Apacible
Apaciguar
Aparato
Aparato
Apariència
Apeadero
Apellido
Apenes
Apestar
Apit
Aplaçar
Aplatar

DIGUEU

Torxa / atxa
Tranquil / Dolç / Suau
Apaivagar
Aparell (instrument)
Aparat (pompa)
Aparença
Baixador
Cognom
A penes / Amb prou feines
Empastar
Api
Diferir / Ajornar
Aixafar

PER UNA ESCALA NETA

MARÇ MARÇOT MATA LA VELLA VORA EL FOC

I també: "el març, marceja". Unes dites populars molt adients, ja que, malgrat que el bon temps comença i les primeres cantarelles dels puputs es deixen sentir, en qualsevol moment la inestabilitat i el fred poden fer la seva aparició.

Així ho poden constatar amb la temperatura que, amb menys de vint-i-quatre hores feia unes pujades i baixades molt espectaculars.

El resum mensual dels valors termogràfics és el següent:

Temperatura màxima: 21.5° C.
Temperatura mínima: 1.° C.
Temperatura mitjana: 10.2° C.
Oscil·lació externa: 15 C.
Oscil·lació mitjana: 8.5 C.

Les pluges han anat de la següent manera:

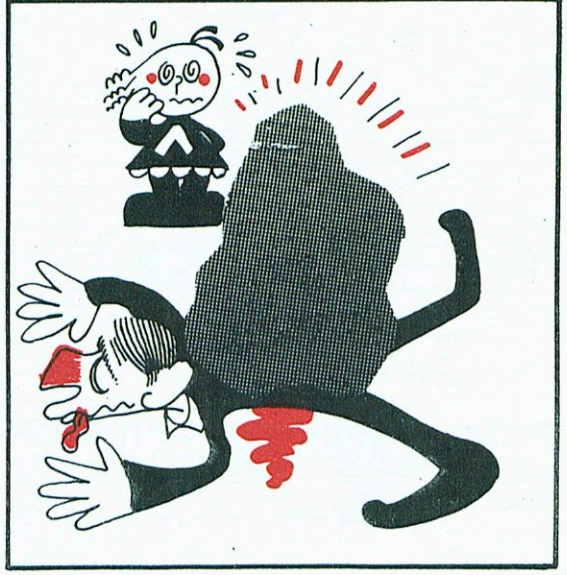
Dies de pluja: 14
Total de litres recollits: 46.5
Precipitació màxima: 17.7 litres
Humitat relativa mitjana: 79.3 %

Quant als vents, han dominat clarament els que venien del sector nord i s'han repartit de la següent manera:

9 dies de tramuntana (NNW).
9 dies de gregal-provençal (NE-NNE).
4 dies de garbí (SW).
9 dies de vents fluixos i de direcció variable.

Jonàs Mallart.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA. COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 36

De l'arxiu de Montserrat Sureda.

